

σπεσιαλιτέ

σπεσιαλιτέ, η, άκλ. ουσ. [<γαλλ. spécialité], οτιδήποτε παρασκευάζεται με ιδιαίτερο και επιτυχημένο τρόπο, ιδίως φαγητό ή γλύκισμα: «η σπεσιαλιτέ του μαγαζιού είναι μπιντόκ αλά ρους || είναι ένα μαγαζί που προσφέρει διάφορες σπεσιαλιτέ». Ακούγεται και λανθασμένα **το σπεσιαλιτέ**.

- *είναι η σπεσιαλιτέ μου*, λέγεται για οτιδήποτε κάνω με ιδιαίτερο και επιτυχημένο τρόπο: «είναι η σπεσιαλιτέ μου να χτυπώ φάουλ έξω απ' τη μεγάλη περιοχή || είναι η σπεσιαλιτέ μου τα μακαρόνια με κιμά».

- *έχει τη σπεσιαλιτέ του*, έχει την ιδιαίτερη γνώση ή τον τρόπο να κατασκευάζει κάτι με μεγάλη επιτυχία: «μας σέρβιρε να φάμε ένα φρικασέ, που ήταν να γλείφεις και τα δάχτυλά σου. -Έχει τη σπεσιαλιτέ του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας